

ВО ЕРУСАЛИМ БОГОРОДИЦА ВО МИР ГО ИСПУШТА ДУХОТ СВОЈ

Марија, најпрекрасниот плод, божествениот цвет на целото создање! Таа со целосна чистина (Дева и со тело и со душа), ни го даде во Својата љубов Нејзиниот Син, за да може Синот Божји да стане Син Човечки, за да биде еден од нас, и да може нас во Себе да нè соедини со Бога.

Во август, на 28 ден од месецот (по нов календар), се открива Божествената убавина на еден голем ден. Тоа е денот на Успението на Богородица. Се открива "Успението": збор во кој се соединуваат сонот, мирот, блаженството, упокоението и радоста.

На Маслиновата Гора над Ерусалим, Богородица ги подигнала своите благословени очи, полни со солзи, кон небесниот свет, кој ѝ беше најголемата надеж и од каде што очекуваше што побрзо да биде повикана. Во Нејзиното ср-

те прими Тебе, Својата Мајка, во небесното царство, за да живееш и да царуваш со нив во бесконечните векови".

Во знак на триумфот на Богородица над смртта, во знак на тоа дека е победена телесната смрт, која над Неа нема да има власт, како што немала ниту душевната смрт, ќе ги здогледа при светлоста на лицето Господово бесмртниот живот и слава, каде што ќе премине, ликувајќи во духовната радост, во знак на сè тоа, Архангелот благовесник ѝ предал на Пресветата Дева рајско гранче, кое блескало со небесни зраци. Тој ѝ рекол ова гранче да се носи пред ковчето на денот на погребението на Нејзиното свето тело. Божјата Мајка, откако го добила тоа известување од Архангелот Гавриил, се вратила во куќата каде што живеела со светиот апостол и евангелист Јован. Веднаш поч-

нала да се подготвува за небесниот свет. Прво му кажала на светиот апостол Јован за известувањето од ангелот. Му го покажала гранчето кое ѝ го дал Архангелот и му заповедала на денот на нејзиното погребување да го носат пред Нејзиниот ковчег. Ги известила и сите свои блиски дека наскоро ќе умре. Заповедала да ѝ ги подготват собата и постелата, да ја покадат собата со темјан, да запалат свеќи и да подготват сè што е потребно за Нејзиниот погреб. Набрзо се проширила веста за Нејзината смрт. Апостолот Јован веднаш го известил Јаков, наречениот брат Господов. Јован ги известил роднините и познаниците дека наскоро Богомајката ќе умре. Го кажал и денот кога ќе се случи тоа. А за ова Свети Јаков ги известил сите верни во Ерусалим и неговата околина.

Богородица Му заблагодарила на Бога што ја исполнил Нејзината желба да ги види сите апостоли пред Своето

Успение. Духот Божји ги зел од местата од каде што проповедале, па по воздух, на облаците, ги донел при Богородица. Пред апостолите Таа ја искажала претсмртната порака (која всушност е извршена), Нејзиното тело да биде погребано во Ерусалим, во Гетсиманската Градина, таму каде што била гробницата на Нејзините родители, Св. праведни Јоаким и Ана и гробницата на стариот праведен Јосиф.

Дошол благословениот трети час од денот 15 август (по стар календар), кога Богородица требала да се претстави. Наеднаш заблескала чудна божествена светлина на славата, пред која згаснале сите свеќи кои биле во собата. Се исплашиле сите луѓе кои биле во собата. Тогаш дошол Синот Божји, пристигнал Самиот Господ, Самиот Цар на славата Христос, заедно со безброј архангели, ангели, и со сите Небесни Сили и праведни души на протците и пророците. Богородица го видела Синот како ѝ се

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

"ЕВЕ ЈА СЛУГИНКАТА ГОСПОДОВА, СМРТТА СТАНУВА РАДОСНА СРЕДБА И ЖИВОТОТ ПОБЕДУВА"

це гореше огромна желба што побрзо да се пресели од земјата на небото. Таа тажи и жали што не го гледа лицето на Својот Син. Таа сака што побрзо да застане пред престолот на Неговата слава. Тогаш ѝ се јавил Архангелот Гавриил со блескаво лице. Тој со радост ѝ ја соопштил волјата Божја, дека за три дена ќе се исполни Нејзината желба. И го соопштил и смртниот час (три часот попладне): "Твојот Син и Бог наш, зборуваше Архангелот, чека со архангелите и со ангелите, со херувимите и со серафимите, и со сите небесни духови и со душите на праведниците, да

"Дојди, Блиска моја, дојди Гулабице моја, дојди најскап мој Бисеру, и влечи во семејството на вечниот живот". Богородица Му се поклонила на Својот Син и Бог и Му рекла: "Нека е благословено името Твое, Господ на славата и Боже Мој! Ти благоизволи да ме избереш мене, смирената слугинка Твоја, за да послужам за Твојата тајна; затоа спомни ме, Цару на славата, во вечното царство Твое; Тебе ти е познато дека со целото срце те засакав Тебе и го зачував од Тебе довереното богатство, и сега прими го во мир духот мој, и заштити ме од власта на темнината, никаква сатанска сила да не ме сретне".

"Твојот Син и Бог наш, зборуваше Архангелот, чека со архангелите и со ангелите, со херувимите и со серафимите, и со сите небесни духови и со душите на праведниците, да те прими Тебе, Својата Мајка, во небесното царство, за да живееш и да царуваш со нив во бесконечните векови".

"Мојата душа Го велича Господа, и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој, оти ја погледа смиреноста на слугинката Своја...".

УСПЕНИЕ НА БОГОРОДИЦА, БОГОРОДИЦА ПЕРИВЛЕПТОС (ТАА ШТО СЕ ГЛЕДА), ОХРИД

приближува. Исус ја пресретнал Својата Мајка на овие порти на упокоението. Но, тие порти станале порти на Успението. И тие порти стануваат светли, и ете, "смртта станува радосна средба и, ете, животот победува, и ете, над сè зацарува радоста и љубовта". Исус се приближил до Својата Пресвета Мајка. Таа радосно го здогледала Својот Син и ги изговорила зборовите на познатата силна Боговадохнена своја песна: "Мојата душа Го велича Господа, и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој, оти ја погледа смиреноста на слугинката Своја...". (Лука 1, 46-48) Се поткренала од својата постела како да оди во пресрет на Господа и Му се поклонила. Тој ја погледнал Својата Мајка и со неизмерна божествена љубов ѝ рекол: "Дојди, Блиска моја, дојди Гулабице

моја, дојди најскап мој Бисеру, и влезе во семејството на вечниот живот". Богородица Му се поклонила на Својот Син и Бог и Му рекла: "Нека е благословено името Твое, Господ на славата и Боже Мој! Ти благоизволи да ме избереш мене, смирената слугинка Твоја, за да послужам за Твојата тајна; затоа спомни ме, Цару на славата, во вечното царство Твое; Тебе ти е познато дека со целото срце те засакав Тебе и го зачував од Тебе довереното богатство, и сега прими го во мир духот мој, и заштити ме од власта на темнината, никаква сатанска сила да не ме сретне".

Милостивиот Бог ја утешил Својата Мајка да не се плаши од сатанската сила, која Тој веќе ја сотре. Тој ја повикал со љубов, без никаков страв да премине од земјата на небото, а таа радосно извикала: "Под-

готвено е срцето мое, Боже, подготвено е срцето мое; ќе пеам и ќе воспевам во славата своја". (Псал. 107, 1) Потоа, изговарајќи ги повторно некогашните зборови: "Еве ја слугинката Господова; нека ми биде според зборовите Твои!", легнала на одарот, продолжила да го гледа Пресветлото лице на Својот Син Христос, и без да почувствува никаква болка, ја предала Својата душа во Неговите раце, како слатко да заспала.

Значи, крајот на видливиот живот на земјата на Божјата Мајка е наречен Успение, а не смрт.

На овој ден Светата Црква се сеќава на смртта на Онаа, Која била Мајка Исусова, Која Му дала живот на нашиот Спасител и Господ. На овој ден се сеќаваме на зборовите на една од најдлабоките и најсилните молитви посветени на

Богородица. Тоа е молитвата во која Пресвета Дева Марија е наречена зора на таинствениот ден: "Радувај се, зоро на денот таинствен!" Токму како светлината на оваа зора да се излева на светлиот празник Успение, и стоејќи покрај Нејзиниот смртен одар, како да чувствуваме и сфаќаме дека смртта не постои повеќе, дека животот победува и дека самото човечко умирање не е ниту страв, ниту ужас, ниту крај, туку влегување во повозвишен живот. Затоа Црквата во Нејзината смрт гледа светлозрачна вистинска Пасхална радост и на овој празник ѝ пее: "На Твоето бесмртно успение се собравме ние".

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд